

Publicerad 2006-03-20 20:01 av Eiler Lindh

gammal ångest blir som ny

Jag hatar Astrid Lindgren

det finns en bild av min barndom

en aning av en ljushet

en aning av ett mörker

i mörkret finns flera av Astrid Lindgrens figurer

Pippi förbannade Pippi jag hatade Pippi

jag höll på Pruseluskan och hoppades Pippi skulle

komma på barnhem

ännu värre var Pelle i Saltkråkan

hans fula uppsyn gud vad jag hatade Pelle i Saltkråkan

och Tjorven som retade farbror Melker som jag också hatade

båda två fy fan vad jag hatade Malin och Stina

alla Astrid Lindgrens figurer var vedervärdiga men perfekta som

hatobjekt Bröderna Lejonhjärta med sin patetiska död

Madicken och Lisabet fick mig att spy

men värst av alla (jag orkar inte nämna alla) var Karlsson

på taket mobbarnas mobbare om jag träffat Karlsson hade

jag dödat honom med en kökskniv tack vare Astrid Lindgren

och Karlsson på taket blev jag medveten om att jag ville döda

eller på grund av men det finns en figur tror jag vänta nu

en figur som gav mig tröst nåä det gör det inte

ingen ingen ingen av Astrid Lindgrens fascistoida figurer

gav mig tröst bara ångest och dåligt humör

som tur var fanns Staffan Westerberg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Eiler Lindh med Poeter.se id #7003 innehar upphovsrätten